

ZİRVÜL'ÜN UYANIŞI

Yeraltının derinliklerinde, karanlık ve nemli toprakların arasında, kimsenin bilmediği bir dünya vardı. Bu dünyanın sakinleri, doğanın döngüsüne sıkı sıkıya bağlı olan tohumlardı. Her bir tohum, hayatının en önemli anı olan çimlenme zamanı için sabırla beklerdi. Ama bu bekleyiş, her zaman kolay değildi. Çünkü bazı tohumlar için yer yüzüne ulaşmak, bir savaş kadar zorlu bir mücadele demektir.

Zirvül, o tohumlardan biriydi. Adı, toprağın derinliklerinde yankılanan ince rüzgarların fısıldadığı eski bir sesten geliyordu. Zirvül, sıradan bir tohum değildi; bir ışık tohumuydu. Her bahar, hayatını yeryüzünde sürdürüebilmek için karanlık toprağın altından geçip ışığa ulaşmak zorundaydı. Ama bu yıl bir şeyler farklıydı. Uyanış mevsimi yaklaştıkça toprağın içindeki çatlaklar, yer yer taşların baskısı daha da artmış, sanki toprak ona karşı kapanmaya başlamıştı. "Zaman daralıyor," diye mırıldandı Zirvül. Köklerini hafifçe uzatarak toprağın katmanlarını yokladı. Bir yol bulmalıydı. Işığa doğru yol almazsa, bu mevsimi kaçırarak ve bir daha asla çimlenemeyecekti. O sırada etrafında yankılanan fısıltıları duydu. Diğer tohumlar, onun cesaretini sorguluyordu. "Çok derindesin Zirvül. Işığa ulaşamazsın."

"Çoktan vazgeçmelisin," dedi bir ses. "Bu toprağın altında sonsuza dek uyuyakalacaksın," diye ekledi bir diğeri. Ama Zirvül kararlıydı. "Ben bir ışık tohumuysam, ışık beni bekler," diye düşündü. Toprağın içinde yavaşça ilerlemeye başladı. Her adımda köklerini ince çatlaklardan geçiriyor, taşlardan sıyrılıyor ve en sert toprak tabakalarını bile deliyordu. Bazen yoruluyor, bazen de durup toprağın kokusunu içine çekerek gücünü topluyordu. Ne kadar ilerlediğini bilemezdi; çünkü yeraltında zaman yoktu. Sadece karanlık ve sessizlik.. Bir gün, köklerinin ucunda bir titreşim hissetti. Zirvül, bu titreşimi tanıyordu: Işığın habercisi olan bahar yağmurlarının ritmi! Hemen güç toplayarak bir kez daha ilerlemeye başladı. Ama bu kez önünde koca bir taş vardı. Geri dönmek mi? Hayır. Onun doğasında vazgeçmek yoktu. Zirvül, tüm köklerini bir araya topladı ve taşı zorlamaya başladı. "Sen bir taşsın, ben ise bir hayatım," dedi Zirvül. "Hiçbir taş, hayatın önünde duramaz." Sonunda taş, hafifçe kııldadı. Bir aralık açıldı ve Zirvül, köklerini bu boşluğa yerleştirerek kendini yukarı doğru itmeye başladı. Her santiminde toprak titreşiyor, yol açıldıkça Zirvül'ün kalbindeki umut büyüyordu. Baharın serin suları köklerine dokunduğunda, içinde daha önce hiç hissetmediği bir güç belirdi.

Bir anda, son katman açıldı. Zirvül, kendini yer yüzünde buldu. Göz kamaştırıcı güneş ışığı, ilk kez onun narin filizine dokundu. Toprağın altındaki aylar süren mücadele, sonunda bitmişti. Zirvül, güneşe doğru uzandı, yapraklarını hafifçe açarak nefes aldı. Bu, onun dünyaya merhaba deyişiydi. Artık bir filizdi; kökleri toprağın derinliklerinde güçlenirken, yaprakları gökyüzüne uzanacaktı. Çevresine bakındı. Her yerde başka filizler vardı ama onun için bu mücadele çok daha anlamlıydı. Çünkü o, "imkansız" denilene başarmıştı. Toprağın derinliklerinden ışığa kavuşmuştu. Ve o günden sonra, ne zaman bir tohum toprağın altındaki zorlu yolculuğundan korksa, rüzgar ona Zirvül'ün hikayesini fısıldardı:

"Hayat, karanlığın içinde bile yolunu bulanlara aittir."

:hhocaninsinifi

ETKİNLİK 1

Aşağıda verilen soruları metne göre cevaplandıralım.

1. Zirvül hangi tür bir tohumdur ve onu diğer tohumlardan farklı kılan nedir?

2. Zirvül'ün yeryüzüne çıkmak için karşılaştığı en büyük engel nedir?

3. Zirvül'ün çimlenme zamanını kaçırmaması neden bu kadar önemlidir?

4. Diğer tohumlar, Zirvül'ün ışığa ulaşma çabasını nasıl değerlendiriyor?

5. Zirvül, taşın önünde durduğunda nasıl bir çözüm bulur?

6. Zirvül, baharın geldiğini nasıl anlıyor?

7. Zirvül'ün karanlıkta ilerlerken kendine söylediği önemli cümle nedir?

8. Zirvül yeryüzüne ulaştığında nasıl bir manzarayla karşılaşır?

ETKİNLİK 2

Aşağıda verilen ifadelerden metne göre doğru olan ifadenin başına D yanlış olan ifadenin başına Y yazalım.

(....) Zirvül sıradan bir tohumdur ve diğer tohumlarla aynı zorlukları yaşar.

(....) Toprağın altındaki diğer tohumlar Zirvül'e destek olmuştur.

(....) Zirvül, ışığa ulaşmak için köklerini kullanarak taşları ve toprak katmanlarını aşar.

(....) Zirvül, baharın geldiğini titreşimlerle hisseder.

(....) Zirvül, taşı aşmak için geri döner ve başka bir yol arar.

(....) Zirvül yeryüzüne ulaşamaz ve toprağın altında kalır.

(....) Zirvül'ün hikayesi, doğanın zorluklarına karşı direnmeyi anlatır.

(....) Zirvül, sonunda güneş ışığını hissettiğinde umutla yapraklarını açar.